

Les portes del cel

L'Uni aspira a jugar per primer cop els quarts de final de l'Eurolliga segellant el segon lloc del grup C, la segona volta del qual es juga en la bombolla de Schio, que arranca avui amb el partit contra el Riga (17 h, Esport 3)

Passar d'un malson com el que estem vivint a un somni de felicitat no és senzill, però l'esport hi pot ajudar. Agafem, per exemple, l'Spar Girona, un club que intenta sobreviure econòmicament i esportivament a la pandèmia. Ha viatjat a Schio (Itàlia) amb una oportunitat històrica, la d'esdevenir un dels vuit millors equips europeus. Abans, lògicament, haurà d'escalar un petit o gran mur depenent de la mirada de cadascú: la segona volta de la primera fase. Ha de mantenir el segon lloc per assaborir la glòria.

Torna Brittney Griner

L'espectacle, sense públic com en la primera volta de Fontajau, comença aquesta tarda amb un duel contra el TTT Riga (17 h, Esport 3), equip teòricament inferior però que a Girona ja va estar a punt de donar un disgust a les d'Alfred Julbe (71-69). Demà la cita serà contra el totpoderós Iekaterinburg, el gran favorit per al títol, una selecció mundial de jugadores que podria jugar a la WNBA sense cap problema. A Fontajau va guanyar els seus tres partits amb una facilitat insultant i a Itàlia disposarà, a més, de Brittney Griner, la seva pivot més dominant d'aquestes últimes temporades. Va ser baixa a Girona, però el 3 de gener es va incorporar a l'equip. Les russes, dirigides pel gallec Miguel Méndez, han guanyat tots els partits aquesta temporada, inclòs el duel contra el seu gran rival domèstic, el Dinamo Kursk.

La gran 'final'

El partit que probablement decidirà quin equip acaba segon del grup serà, és clar, el de divendres entre les jugadores locals i les gironines. Si no hi ha canvis, l'Schio no tindrà el suport dels seus seguidors, com tampoc el va tenir l'Uni a Girona (85-81). Aquests quatre punts de diferència poden marcar la línia de la glòria. Evidentment, si l'Spar guanya aquesta tarda el Riga i repeteix la victòria contra les italianes, el segon lloc no s'escapará, però fins i tot podria perdre de tres punts i classificar-se per als quarts. I podem anar més enllà fins i tot, en la hipòtesi sobre què pot passar en el futur de la competició. El segon classificat del grup C, el de l'Uni, se les haurà contra el primer del grup A, que amb tota probabilitat serà l'Avenida, un rival al qual Laia Palau, Chelsea Gray, Sonja Vasic, María Araújo, Adaora Elonu, Julia Reisingerová, Frida Eldebrink i la resta podrien superar, un fet que obriria una altra porta que ara mateix sembla impossible de creuar, la de la Final Four. Les de Salamanca, això sí, estan invictes aquesta temporada Europa i a la lliga. A favor de l'Uni cal recordar que va batre a Fontajau l'Schio sense Eldebrink i amb Vasic, que va ser determinant en els instants finals, tocada per un cop que es va fer en l'escalfament.

Pas a pas

Els plans de futur, amb tot, fan imprescindible no deixar-se sorprendre aquesta tarda pel Riga, un equip jove que viu del seu encert exterior. La prometedora alera Kitija Laksa (24 anys, 1m86), jugadora escollida en la primera fase del draft de la WNBA per Seattle Storm, no va decebre a Girona (16,3 punts i 3 rebots) i, al costat de Binta

Drammeh, (11,7 punts i 3,7 rebots) i Jessica Thomas (12,7 punts i 3 assistències), forma un trident exterior molt perillós si troben posicions alliberades per tirar de 3. No tenen, però, cap jugadora diferencial en el joc interior i Reisingerová, Labuckiene, Araújo i Elonu haurien d'imposar-se, i a Fontajau no ho van fer (16 rebots d'atac de les letones). Això va mantenir viu el Riga fins a l'última jugada, ja que Thomas va disposar en l'últim segon d'un triple per guanyar el partit.

A Riga (700.000 habitants), el bàsquet, sobretot el femení, és gairebé una religió. Entre el 1959 i el 1982 el club, conegut llavors com a Daugava Riga en l'era soviètica, va guanyar 18 edicions de la copa d'Europa. En aquest sentit, la seva jugadora més llegendària és la lituana Uliana Semiònova, una pivot de 2,10 m imparable sota els cèrcols. Va ser onze vegades campiona d'Europa, doble campiona olímpica i va jugar una temporada en la lliga espanyola, en el Tintoretto Getafe.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 19-01-2021, Pàgina 6

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1910217-les-portes-del-cel.html>